

Św. Piotr z Alkantary urodził się 1499 r. w Alkantarze, w Hiszpanii. Rodzice jego ludzie zamożni i wysoko położeni, starali się o wykwiłne wychowanie syna. Matka miała wielki wpływ na syna, i cieszyła się, że Piotruś był dzieckiem skromnym, potulnym, pobożnym. Ukończywszy wszechnicę w Salamance, porzucił Piotr świat i karierę jaka mu się uśmiechała, i wstąpił do zakonu św. Franciszka 1515 r. Miał szczególne zamiłowanie do modlitwy, rozmyślania i umartwienia. Nosił zawsze włosiennicę, mięsa i nabiātu nie jadał, na łóżku nigdy nie spał, lecz siedząco drzemał kilka godzin na ławce, chodził zawsze boso i z głową odkrytą, biczował się dwa razy dziennie. A chociaż tak ostro się umartwiał czuł się jednak zdrowym, i gorliwie pracował na kazalnicy i w konfesjonale. — Urządzał misje po miastach i wioskach. Mówił z takim namaszczeniem, że kruszył najtwardsze serca. Na końcu każdej misji on pierwszy stawiać począł w pobliżu kościoła lub na wzgórzu blisko wioski krzyże misyjne, i przy nich kończył ostatnie nauki. Krzyż ów miał przypominać nawróconym przyrzeczenia zrobione na misji i zachęcać do wytrwałości. — Życie zakonne było wówczas nieco rozluźnione. Św. Piotr zreformował klasztor, w którym był gwardianem, wprowadzając ostrą, pierwotną regułę św. Franciszka. Wiele klasztorów poszło za jego przykładem, więc dla nich napisał osobną Konstytucję. Zreformowani przez św. Piotra zakonnicy począli się nazywać Alkantarzytami. Z końcem 19.stulecia papież Leon XIII. wcielił tę gałąź franciszkańską do zakonu Braci Mniejszych. Znakomitym był spowiednikiem i kierownikiem dusz. Nie tylko prostaczkowie i szlachta, ale głowy koronowane, a nawet święci jak np. św. Franciszek Borgiasz, św. Teresa, poddawali się jego kierownictwu, i zasięgali jego rady w sprawie swej duszy. Wielce też był pomocnym św. Teresie przy reformie zakonów karmelickich. — Szczególniejsze miał nabożeństwo do N. P. Marji i zachęcał wszystkich, aby u niej szukali pomocy i opieki we wszystkich sprawach i utrapieniach. Miał dar prorocki i moc czynienia cudów. Przepowiedział dzień i godzinę swej śmierci. Przyjąwszy ostatnie Sakramenty, ze słowami psalmisty „do domu pańskiego pójdziemy” Bogu ducha oddał 18 października 1562 r. Papież Klemens IX. policzył go w poczet świętych 1669 r.

Punkty do rozmyślania

Po swej śmierci ukazał się Piotr z Alkantary św. Teresie i rzekł: — O szczęśliwa to pokuta, która mi tak wielką chwałę wyjednała. Pisząc o tym św. Teresa, zrobiła tę uwagę, że ludzie boją się życia pokutniczego, myśląc, że szkodzi zdrowiu. Tymczasem św. Piotr chociaż każdego dnia umartwiał się tak ostro, czerstwym był i zdrowym. — Więcej ludzi umiera przedwcześnie z nadużycia jadał i trunków, aniżeli z umartwienia i postu. Dogadzanie ciała poniża człowieka, umartwienie ciała uszlachetnia go.

Modlitwa

Boże, który błogosławionego Piotra Wyznawcę twego, darem zadziwiającej pokuty i wzniosłego rozmyślania obdarzyć raczyłeś, daj nam prosimy Cię za Jego wstawieniem się, abyśmy martwiąc ciało nasze, łatwiej prawdy niebieskie zrozumieć. Amen.

Litania do Św. Piotra z Alkantary

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson,
Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami!
Synu Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami!
Duchy Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!
Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!
Święta Maryjo, módl się za nami.
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad Pannami,
Święty Piotrze z Alkantary,
Aniele ziemskiej czystości,
Cherubinie w wysokiej bogomyślności,
Serafinie w pałającej boskiej miłości,

Proroku w opowiadaniu przyszłych rzeczy,
Apostole żarliwości,
Męczenniku w ustawicznym ciała dręczeniu,
Wyznawco gorący Bóstwa Chrystusowego,
Wzorze nadzwyczajnej cierpliwości,
Skarbie nieoszacowanego Ewangelicznego ubóstwa,
Wzorze głębokiej pokory,
Przykładzie ochotnego posłuszeństwa,
Przedziwny wgardzicielu świata,
Naczynie zakonnej doskonałości,
Miłośniku krzyża Chrystusowego,
Wizerunku niesłychanej pokuty,
Zwierciadło cnót wszelkich.
Pasterzu owieczek Chrystusowych,
Naśladowco doskonały Franciszka Świętego,
Wdzięczne delicje Aniołów świętych,
Towarzyszu miły Borgiasza Świętego,
Duchowny Ojciec Teresy Świętej,
Wodzu zbawienia ludzkiego,
Mężu wedle serca Bożego,
Ognisty Eliaszu w duchu,
Przybytku Trójcy przenajświętszej,
Mieszkanie wdzięczne Ducha Świętego,
Ojciec reformy seraficznej
Fundatorze Prowincji Indyjskich i Hiszpańskich,
Instrumencie Boskiej wszechmocności w cudach,
Mistrzu oświecający zaćmione sumienia,
Przenikający serc ludzkich skryte myśli,
Szafarzu wierny i dobry talentów Boskich,
Cudotwórczo w dziwnych sprawach i dziełach Boskich,
Burzycielu czartów,
Patronie strapionych,
Protectorze wszystkich sierót,
Bądź nam opiekunem, prosimy Cię pokornie,
Aby Jezus najśodszy obietnicę swoją, którą dał Teresie Świętej iż w Imię Twoje zbawienne potrzeby
zawsze odbierać mamy, za przyczyną i zasługą Twoją, teraz nad nami wypełnić i wykonać raczył,
Prosimy Cię pokornie.
Abyś nam grzechów odpuszczenie jednać raczył, Prosimy Cię pokornie,
Abyś nas Jezusowi w łaskę zalecić raczył, Prosimy Cię pokornie,
Abyś nam oświecenie sumienia i pobudki do dobrego u Boga uprosić raczył, Prosimy Cię pokornie.
Abyś nam osobliwe pomocy do zbawienia uprosić raczył, Prosimy Cię pokornie.
Aby nas Jezus za Twoją przyczyną cnót Twoich naśladowcami uczynić raczył, Prosimy Cię itd.
Abyś nam darów i łask Twoich u Boga uczestnictwo zjednać raczył, Prosimy Cię itd.
Abyś nam skruszone serca, szczęśliwą śmierć i dobre skonanie zjednać raczył, Prosimy Cię itd.
Baranku Boży który gładzisz grzechy świata, Przepuść nam Jezu przez zasługi Świętego Piotra.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Jezu przez zasługi Świętego Piotra.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad nami Jezu przez zasługi Świętego Piotra.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojciec nasz Zdrowaś Maryjo itd.